

TÁC PHẨM “SỬA ĐỔI LỐI LÀM VIỆC”...

(Tiếp theo trang 1)

người xem. Khác nào vải băng bó mụn lồi, đã thối lại dài.

Viết làm gì dài dòng và rỗng tuếch như thế? Chỉ có một cách trả lời: là quyết không muốn cho quần chúng xem. Vì đã dài lại rỗng, quần chúng trông thấy đã lắc đầu, ai còn dám xem nữa? Kết quả chỉ để cho những ai vô công rồi nghề xem, và người xem cũng mắc phải thói xấu như người viết.

Trong lúc kháng chiến này, chiến sĩ trước mặt trận phải đánh giặc, đồng bào ở hậu phương phải tăng gia sản xuất. Ai có thời giờ đâu mà xem những bài dài quá.

Viết dài mà rỗng, thì không tốt. Viết ngắn mà rỗng, cũng không hay. Chúng ta phải chống tất cả những thói rỗng tuếch. Nhưng trước hết phải chống thói đã rỗng lại dài.

Thế những sách lý luận, hoặc cuốn sách này chẳng hạn, không phải dài sao?

Phải. Nó dài, nhưng mỗi câu, mỗi chữ có một ý nghĩa, có một mục đích, không phải rỗng tuếch.

Tục ngữ nói: “Đo bò làm chuông, đo người may áo”. Bất kỳ làm việc gì cũng phải có chừng mực. Viết và nói cũng vậy. Chúng ta chống lại chống nói dài, viết rỗng. Chống những thói thiết cái gì cũng phải ngắn một tí.

Viết và nói có nhiên phải vắn tắt. Song trước hết phải có nội dung. Phải chữa cho hết bệnh nói dài, viết rỗng.

b) Có thói “cẩu kỳ” - Trên các báo, sách, bức tường, thường có những bức vẽ, những khẩu hiệu, nhiều người xem không ra, đọc không được.

Họ cho thế là “mỹ thuật”. Kỳ thực, họ viết, họ vẽ, để họ xem thôi.

Người tuyên truyền bao giờ cũng phải tự hỏi: Viết cho ai xem? Nói cho ai nghe? Nếu không vậy, thì cũng như có ý không muốn cho người ta nghe, không muốn cho người ta xem.

Nhiều người tưởng: mình viết gì, nói gì, người khác cũng đều hiểu được cả. Thật ra, hoàn toàn không như thế. Dùng cả đoạn chữ Hán, dùng từng đồng danh từ lạ, nói hoặc viết theo cách Tây, mỗi câu dài dang dặc, thì quần chúng hiểu sao được?

Tục ngữ nói “gãy đòn tai trâu” là có ý chế người nghe không hiểu. Song những người tuyên truyền mà viết và nói khó hiểu, thì chính người đó là “trâu”.

Muốn làm bạn, không thành bạn. Muốn không hiểu nhau, không thành bạn. Người tuyên truyền không hiểu từ, không phân tích, không nghiên cứu, không hiểu biết quần chúng, chỉ gặp sao nói vậy, bạ gì viết nấy, nhất định thất bại.

c) Khô khan, lủng lủng - Nói đi nói lại, cũng chẳng qua kéo ra những chữ “tích cực, tiêu cực, khách quan, chủ quan”, và một xóc danh từ học thuộc lòng. Thậm chí những danh từ đó dùng cũng không đúng. Chỉ làm cho quần chúng chán và ngủ gật.

Chúng ta muốn tuyên truyền quần chúng, phải học cách nói của quần chúng, mới nói tới quần chúng.

Tục ngữ có câu: “Học ăn, học nói, học gói, học mở”. Nói cũng phải học, mà phải chịu khó học mới được. Vì cách nói của dân chúng rất đầy đủ, rất hoạt bát, rất thiết thực, mà lại rất giản đơn. Anh em đi tuyên truyền chưa học được cách nói đó, cho nên khi viết, khi nói, khô khan, cứng nhắc, không hoạt bát, không thiết thực.

Tiếng ta còn thiếu nên nhiều lúc phải mượn tiếng nước khác, nhất là tiếng Trung Quốc. Nhưng phải có chừng có mực. Tiếng nào ta sẵn có thì dùng tiếng ta. Có nhiều người có bệnh “dùng chữ Hán”, những tiếng ta sẵn có không dùng mà dùng chữ Hán cho bằng được. Thí dụ: ba tháng không nói ba tháng mà nói “tam cá nguyệt”. Xem xét, không nói xem xét mà nói “quan sát”, v.v...

Nhưng sẽ “tả” quá nếu những chữ Hán đã hóa thành tiếng ta, ai cũng hiểu, mà có ý không dùng. Thí dụ: Độc lập mà nói “đứng một”, du kích thì nói “đánh chổi”. Thế cũng là tả.

Chúng ta không chống mượn tiếng ngoại quốc để làm cho tiếng ta đầy đủ thêm. Nhưng chúng ta phải chống cách mượn không phải lối, mượn đến nỗi bỏ cả tiếng ta, đến nỗi quần chúng không hiểu.

Chẳng những các người phụ trách tuyên truyền, những người viết báo, viết sách, những người nghệ sĩ là người tuyên truyền, mà tất cả cán bộ, tất cả đảng viên, hệ những người có tiếp xúc với dân chúng đều là người tuyên truyền của Đảng. Vì vậy, ai cũng phải học nói nhất là học nói cho quần chúng hiểu.

Nhiều người, trước khi nói không sắp sửa kỹ càng. Lúc ra nói hoặc lặp lại những cái người trước đã nói.

Hoặc lặp đi lặp lại cái mình đã nói rồi. Lúng túng như gà mắc tóc. Thôi đi thì trên. Nói nữa thì chán tai.

d) Báo cáo lủng lủng - Một là báo cáo giả dối. Thành công ít, thì sự thật nhiều. Còn khuyết điểm thì giấu đi, không nói đến. Thành thử cấp trên không hiểu rõ tình hình mà đặt chính sách cho đúng. Hoặc báo cáo chậm trễ. Thành thử khi cấp trên nhận được báo cáo, thì việc đã trễ rồi, không đối phó kịp.

Hai là trong báo cáo chỉ thấy 1, 2, 3, 4 hoặc a, b, c, v.v... Không nêu rõ vấn đề ra. Không phân tích, không đề nghị cách giải quyết các vấn đề. Không nói rõ tán thành hoặc phản đối.

Sao gọi là vấn đề? Khi việc gì có mâu thuẫn, khi phải tìm cách giải quyết, tức là có vấn đề. Khi đã có vấn đề, ta phải nghiên cứu cho rõ cái gốc mâu thuẫn trong vấn đề đó là gì. Phải điều tra, phải nghiên cứu cái mâu thuẫn đó. Phải phân tích rõ ràng và có hệ thống, phải biết rõ cái nào là mâu thuẫn chính, cái nào là mâu thuẫn phụ. Phải đề ra cách giải quyết.

Gặp mỗi vấn đề, đều phải kinh qua ba bước: đề nó ra, phân tích nó (điều tra, nghiên cứu, sắp đặt), giải quyết nó.

Khi viết một bài hoặc khi diễn thuyết cho khỏi rỗng tuếch, cũng phải như thế.

đ) Lụp chụp cá thả - Những tệ kể trên, một phần vì thiếu kinh nghiệm, mà một phần vì tính lụp chụp, cấu thả.

Một thí dụ rất rõ ràng: mỗi ngày, chúng ta ai cũng rửa mặt. Rửa mặt rồi, thì chải đầu. Nhiều người chải đầu rồi, còn soi gương xem đã sạch, đã mượt chưa. Nếu viết bài và diễn thuyết cũng cần thận như thế thì chắc không đến nỗi có nhiều khuyết điểm.

Không biết rõ, hiểu rõ, chớ nói, chớ viết. Khi không có gì cần nói, không có gì cần viết, chớ nói, chớ viết cần.

Khi viết xong một bài báo, một bản báo cáo, hoặc thảo một bài diễn văn, nhất định phải đọc lại vài lần. Mình tự phê bình bài của mình, hỏi ý kiến đồng chí khác. Những câu những chữ thừa, vô ích bỏ đi.

Rửa mặt phải kỳ xát vài ba lần mới sạch. Viết văn, diễn thuyết cũng phải như vậy.

e) Bệnh học “sáo cũ” - Chẳng những viết, nói, có thói ba hoa, mà huấn luyện, khai hội cũng mắc chứng đó.

Mở lớp huấn luyện là một việc rất tốt, rất cần. Nhưng phải hiểu rằng: học cốt để mà làm. Học mà không làm được, học mấy cũng vô ích.

Vì vậy huấn luyện phải thiết thực, sao cho những người đến học, học rồi, về địa phương họ có thể thực hành ngay. Nhiều đồng chí ta không hiểu cái lẽ rất giản đơn đó. Cho nên họ đã đưa “thặng dư giá trị” nhồi sọ cho thanh niên và phụ nữ nông dân. Họ đã đưa “tân dân chủ chủ nghĩa” nhồi sọ các em nhi đồng. Họ đã đưa “biện chứng pháp” nhồi sọ công nhân đang học quốc ngữ.

Chỉ trong một cuộc khai hội ở địa phương, chúng ta đã có thể thấy rất nhiều khuyết điểm.

1. Kém chuẩn bị - Đảng viên đến chỗ khai hội rồi, mà cũng chưa biết vì việc gì mà khai hội. Đến khi chủ tịch mời mọi người phát biểu ý kiến thì quần chúng ai có sẵn ý kiến mà phát biểu?

2. Nói mênh mông - Thường thường đại biểu cấp trên đến khai hội với cấp dưới, trong lúc khai hội, chỉ một mình “ông” đại biểu, hay “bà” đại biểu nói, nói hàng hai, ba giờ đồng hồ. Nói mênh mông trời đất. Nói gì cũng có. Nhưng chỉ chứa một điều không nói đến là những việc thiết thực cho địa phương đó, những việc mà dân chúng ở đó cần biết, cần hiểu, cần làm, thì không nói đến!

3. Không đúng giờ - Hẹn khai hội tám giờ thì chín, mười giờ mới đến. Làm mất thời giờ của những người khác. Họ không hiểu rằng: giữ đúng thời giờ là một tính tốt của người cách mạng, nhất là trong lúc kháng chiến này.

4. Giữ nếp cũ - Bất kỳ bao giờ, bất kỳ ở đâu, cũng như khi xưa thì theo nếp cũ:

1. Tình hình thế giới.
2. Tình hình Đông Dương.
3. Báo cáo công tác.
4. Thảo luận.
5. Phê bình.
6. Giải tán.

Hiểu biết tình hình thế giới và trong nước, cố nhiên là việc hay, việc cần. Nhưng khổ thay! Nếu có đại biểu cấp cao đến, thì ông ấy kéo hàng đi nào kể hoạch Mácsan, nào xứ Paragoay, nào gì gì, mà bà con không hiểu chi hết! Nếu chỉ cần bộ cấp xã, thì biết

đâu tình hình thế giới mà nói. Thế mà điểm thứ nhất cứ phải là “tình hình thế giới”.

Kết quả là việc thiết thực, việc đáng làm thì không bàn đến.

g) Nói không ai hiểu - Đảng thường kêu gọi khoa học hóa, dân tộc hóa, đại chúng hóa. Khẩu hiệu đó rất đúng. Tiếc vì nhiều cán bộ và đảng viên, có “hoá” gì đâu! Vẫn cứ chứng cũ, nếp cũ đó. Thậm chí, miệng càng hô “đại chúng hóa”, mà trong lúc thực hành thì lại “tiểu chúng hóa”. Vì những lời các ông ấy nói, những bài các ông ấy viết, đại chúng không xem được, không hiểu được. Vì họ không học quần chúng, không hiểu quần chúng.

Nhiều tờ truyền đơn, nhiều bản nghị quyết, nhiều khẩu hiệu của Đảng, mục đích và ý nghĩa rất đúng. Nhưng viết một cách cao xa, mầu mè, đến nỗi chẳng những quần chúng không hiểu, mà cả cán bộ cũng không hiểu.

Thí dụ: vừa rồi đây, đi đến đâu cũng thấy dán những khẩu hiệu:

“Chống cờ đỏ”
“Chống chủ quan”
“Chống địa phương”.

Nhưng khi hỏi kỹ, thì hơn chín phần mười cán bộ cấp dưới không hiểu gì hết. Họ nói: cấp trên bảo dán cứ phải dán, chứ thật ra chúng tôi không hiểu. Thậm chí có người luôn miệng đọc là “chống quan địa phương”.

Than ôi! Khẩu hiệu cách mạng của Đảng mà hoá ra là bùa của thầy cúng. Lối đó tự ai? Thế mà bảo “đại chúng hóa”, “dân tộc hóa” thì hóa cái gì?

Mỗi khẩu hiệu của Đảng phải là cái ý nguyện và mục đích của hàng ức đảng viên và của hàng triệu dân chúng. Mà muốn như thế, phải làm cho dân chúng đều hiểu, phải học cách nói của dân chúng. Nếu không hàng vạn khẩu hiệu cũng vô ích.

h) Bệnh hay nói chữ - Tiếng ta có thì không dùng, mà cứ ham dùng chữ Hán. Dùng đúng, đó là một cái hay, vì quần chúng không hiểu. Nhiều người biết không rõ, dùng không đúng, mà cũng ham dùng, cái hại lại càng to.

Thí dụ: Pháp và Việt gian bắt buộc đồng bào đi biểu tình, mà một tờ báo nọ của đoàn thể viết là những “cuộc biểu tình tự động”. Dùng quân đội quét một vùng, tiếng Trung Quốc gọi là tảo dãng, mà một tờ báo của đoàn thể viết là “tảo dãng”. Lại có tờ viết là “tảo dãng”!

Tục ngữ nói: “xấu hay làm tốt, dốt hay nói chữ”. Cái bệnh nói chữ đó đã lấy ra, đã làm hại đến quần chúng. Vì vậy, có người đã nói:

“Chúng tôi xin thông phong” (xung phong).
“Các đồng chí phải lướt ai nhau” (thần ai nhau), v.v... Trong một cuộc khai hội phụ nữ, có chị cán bộ nọ lên nói: “Thưa chị em, tôi xin bá cáo kính nguyệt của tôi trong tháng này”.

Không, đó không phải là những chuyện cười, đó là những chuyện thật. Những chuyện thật đáng đau lòng, do bệnh hay nói chữ sinh ra hoặc do bệnh dốt sinh ra.

2. Cách chữa thói ba hoa.

Trên đây đã kể qua những chứng ba hoa. Mỗi đảng viên, mỗi cán bộ đều phải ra sức sửa chữa bệnh đó. Nếu không, sẽ có hại to cho công việc của Đảng.

Sau đây là liều thuốc chữa thói ba hoa. Mọi người phải hiểu, phải nhớ, phải thực hành:

1. Phải học cách nói của quần chúng. Chớ nói như cách giảng sách.
  - Mỗi tư tưởng, mỗi câu nói, mỗi chữ viết, phải tỏ rõ cái tư tưởng và lòng ước ao của quần chúng.
  - Phải luôn luôn dùng những lời lẽ, những thí dụ giản đơn, thiết thực và dễ hiểu.
  - Khi viết, khi nói, phải luôn luôn nghĩ thế nào cho ai cũng hiểu được. Làm sao cho quần chúng đều hiểu, đều tin, đều quyết tâm theo lời kêu gọi của mình. Bao giờ cũng phải tự hỏi: “Ta viết cho ai xem? Nói cho ai nghe?”
  - Chưa điều tra, chưa nghiên cứu, chưa biết rõ, chớ nói, chớ viết.
  - Trước khi nói, phải nghĩ cho chín, phải sắp đặt cẩn thận. Phải nhớ câu tục ngữ: “Chó ba quanh mới nằm. Người ba năm mới nói”.
- Sau khi viết rồi, phải xem đi xem lại ba, bốn lần. Nếu là một tài liệu quan trọng, phải xem đi xem lại chín, mười lần.
- Làm được như thế - đảng viên và cán bộ ta quyết phải làm như thế - thì thói ba hoa sẽ bớt dần dần cho đến khi hoàn toàn hết sạch mà công việc của Đảng, tư cách của cán bộ và đảng viên sẽ do đó mà tăng thêm.

(Nguồn: Hồ Chí Minh toàn tập, tập 5, trang 298-306, Nxb CTQG, Hà Nội, 2000)

HỘI THẢO BÁO ĐẢNG ĐỊA PHƯƠNG...

(Tiếp theo trang 1)

tuyên truyền, phổ biến chủ trương, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước về thủ tục đầu tư phát triển kinh tế - xã hội và bảo vệ môi trường; quảng bá những tiềm năng, thế mạnh của địa phương góp phần thu hút các dự án, doanh nghiệp đầu tư vào địa bàn. Bên cạnh đó, báo Đảng địa phương cũng kịp thời phản ánh những bất cập, vi phạm của các đơn vị, doanh nghiệp gây ô nhiễm môi trường, giúp cho cấp ủy, chính quyền địa phương xử lý, chấn chỉnh kịp thời, bảo vệ sức khỏe của người dân, tránh nảy sinh bức xúc trong dư luận.

Tuy nhiên, thời gian qua sự vào cuộc của các báo Đảng địa phương với việc tuyên truyền thu hút đầu tư gắn với bảo vệ môi trường vẫn còn hạn chế: chưa thường xuyên, thiếu những tác phẩm có chất lượng cao, hấp dẫn... Chính vì vậy, các đại biểu đã cùng nhau trao đổi, chia sẻ một số kinh nghiệm trong công tác lãnh đạo, xây dựng kế hoạch tuyên truyền; cách làm mới. Đối với nội dung, hình thức tuyên truyền; kỹ năng sáng tạo tác phẩm báo chí hay, hấp dẫn, nhanh, đúng, trúng và góp phần cải thiện môi trường đầu tư, kinh doanh cấp tỉnh; thu hút các dự án lớn vào hoạt động gắn với bảo vệ môi trường nhằm phát triển kinh tế - xã hội, an ninh, quốc phòng một cách bền vững của mỗi địa phương trong thời gian tới.

Tại Sơn La, Báo Sơn La vừa dâng cai tổ chức hội thảo báo Đảng các tỉnh trung du miền núi phía Bắc lần thứ XX năm 2018 với chủ đề “Báo Đảng địa phương với nhiệm vụ tuyên truyền đưa ứng dụng công nghệ cao vào sản xuất nông nghiệp”. Dự hội thảo có các đồng chí lãnh đạo Tỉnh ủy, các sở, ban, ngành tỉnh Sơn La; lãnh đạo, phóng viên, biên tập viên các cơ quan báo Đảng trong khu vực.

Báo cáo đề dẫn tại hội thảo khẳng định: Chủ đề “Báo Đảng địa phương với nhiệm vụ tuyên truyền đưa ứng dụng công nghệ cao vào sản xuất nông nghiệp” là vấn đề có tính chất thời sự, diễn ra trong bối cảnh nền nông nghiệp nước ta còn đan xen cả yếu tố hiện đại và truyền thống, cả cái cũ và cái mới. Nhiệm vụ của người làm báo là tuyên truyền để khẳng định, ứng dụng công nghệ cao vào sản xuất nông nghiệp là xu thế tất yếu để phát triển bền vững. Xác định công tác tuyên truyền vừa là giải pháp vừa là nhiệm vụ trọng tâm không chỉ thúc đẩy và nâng cao nhận thức mà còn định hướng, hướng dẫn, cung cấp thông tin khoa học, thị trường, hun đúc khí thế đổi mới của doanh nghiệp, người làm nông nghiệp, báo Đảng địa phương cần có những tác phẩm có tính chất phản biện về các vấn đề như: tính thích hợp của công nghệ gắn với thị trường; phương thức tổ chức sản xuất tương thích với cách vận hành ứng dụng công nghệ cao vào sản xuất nông nghiệp; liên kết 4 nhà; chủ trương của cấp ủy, chính quyền địa phương về phát triển công nghệ cao...

Tham dự hội thảo, báo Đảng các tỉnh trong khu vực đã tập trung trao đổi, chia sẻ những kinh nghiệm, giải pháp nâng cao chất lượng tác phẩm báo chí về đề tài ứng dụng công nghệ cao trong sản xuất nông nghiệp, tạo sức lan tỏa, thúc đẩy ứng dụng công nghệ có hiệu quả, góp phần thực hiện thắng lợi mục tiêu tái cơ cấu ngành nông nghiệp, xây dựng nông thôn mới theo tinh thần Nghị quyết Đại hội XII của Đảng.

Tại hội thảo, Báo Sơn La đã trao cơ luân lưu tổ chức hội thảo năm 2019 cho Báo Thái Nguyên.

Trước đó, các đại biểu dự hội thảo đã tham quan một số mô hình ứng dụng công nghệ cao trong sản xuất nông nghiệp tại huyện Mai Sơn.

VŨ THƯ Tuyên truyền Luật Trách nhiệm bồi thường của Nhà nước và Luật sửa đổi bổ sung một số điều của Bộ luật Hình sự

UBND huyện Vũ Thư phối hợp với Sở Tư pháp vừa tổ chức hội nghị tuyên truyền Luật Trách nhiệm bồi thường của Nhà nước và Luật số 12/2017/QH14 sửa đổi, bổ sung một số điều của Bộ luật Hình sự số 100/2015/QH13.

Tại hội nghị, các đại biểu được cán bộ Trung tâm Trợ giúp pháp lý nhà nước, Sở Tư pháp hướng dẫn, phân tích những nội dung cơ bản Luật Trách nhiệm bồi thường của Nhà nước và Luật sửa đổi bổ sung một số điều của Bộ luật Hình sự số 100/2015/QH13. Với 9 chương, 78 điều, Luật Trách nhiệm bồi thường của Nhà nước quy định Nhà nước có trách nhiệm bồi thường kinh phí, phục hồi danh dự đối với cá nhân, tổ chức bị thiệt hại về vật chất, về tinh thần do người thi hành công vụ gây ra trong hoạt động quản lý hành chính, tố tụng và thi hành án; trách nhiệm của cơ quan lý giải trước giải quyết bồi thường nhà nước... Luật số 12/2017/QH14 sửa đổi, bổ sung một số điều của Bộ luật Hình sự số 100/2015/QH13 được Quốc hội thông qua ngày 20/6/2017 và có hiệu lực thi hành từ ngày 1/1/2018. Với nhiều điểm sửa đổi, bổ sung theo hướng chặt chẽ, chi tiết hơn, Luật này là cơ sở pháp lý quan trọng để các cơ quan chức năng thực hiện đúng các quy định trong thực tiễn, góp phần bảo đảm trật tự an toàn xã hội và bảo đảm quyền, lợi ích hợp pháp của công dân.

Thông qua tập huấn, các đại biểu được trang bị kiến thức cơ bản, nắm chắc các điểm mới đã được sửa đổi, bổ sung của hai luật, để thực hiện, áp dụng một cách thống nhất, chính xác.

QUYNH LƯU

Đại hội Hội Công chứng viên tỉnh Thái Bình lần thứ I

Hội Công chứng viên tỉnh Thái Bình vừa tổ chức đại hội đại biểu lần thứ I nhiệm kỳ 2018 - 2023.

Tính đến thời điểm 31/3/2018, toàn tỉnh có 11 văn phòng công chứng với 24 công chứng viên và 48 nhân viên nghiệp vụ. Hoạt động công chứng trên địa bàn tỉnh cơ bản đáp ứng yêu cầu công chứng của các tổ chức, doanh nghiệp và người dân trên địa bàn, đóng góp tích cực cho sự phát triển kinh tế - xã hội của địa phương. Từ năm 2010 đến hết năm 2017, Hội Công chứng viên tỉnh đã công chứng trên 71.000 hồ sơ các loại, thu về hơn 22,9 tỷ đồng, đóng góp vào ngân sách nhà nước hơn 6,5 tỷ đồng. Hội ngũ công chứng viên luôn tự nhận thức, tu dưỡng nghiệp vụ, trách nhiệm bản thân từ đó nâng cao uy tín của cơ sở công chứng. Các công chứng viên luôn chấp hành nghiêm túc quy định về nguyên tắc hành nghề công chứng như tuân thủ Hiến pháp, luật pháp, không trái đạo đức xã hội, bảo đảm tính khách quan, trung thực khi thực hiện công chứng, chịu trách nhiệm trước pháp luật và người yêu cầu công chứng về văn bản công chứng. Nhiều cơ sở công chứng đã tạo được uy tín trong nhân dân.

Đại hội Hội Công chứng viên tỉnh Thái Bình đã bầu 5 đồng chí vào Ban Chấp hành Hội nhiệm kỳ 2018 - 2023.

TIẾN ĐẠT

ĐÔNG HƯNG Khen thưởng 9 tập thể, cá nhân xuất sắc trong tổ chức các hoạt động nhân ngày Quốc tế hạnh phúc

Lãnh đạo huyện Đông Hưng trao giấy khen cho các tập thể, cá nhân tiêu biểu.

Ban Chỉ đạo công tác gia đình huyện Đông Hưng vừa tổ chức hội nghị sơ kết 5 năm thực hiện đề án tổ chức các hoạt động nhân ngày Quốc tế hạnh phúc 20/3 hàng năm.

Qua 5 năm triển khai thực hiện đề án, huyện Đông Hưng đã tổ chức nhiều hoạt động hưởng ứng ngày Quốc

tế hạnh phúc lồng ghép vào các hoạt động tại địa phương với các hình thức phong phú, phù hợp, thiết thực tạo môi trường để cá nhân, gia đình, cộng đồng và toàn xã hội tham gia xây dựng gia đình hạnh phúc. Toàn huyện tổ chức treo trên 300 băng rôn, 500 khẩu hiệu, 5 pa nô cỡ lớn, tổ chức 21 buổi tuyên

truyền bằng xe lưu động và 38 buổi tuyên truyền dưới hình thức tọa đàm, hội thi, truyền thanh, gặp mặt; tổ chức thi nấu ăn, thi cắm hoa nghệ thuật, giao lưu thi đấu thể thao, tổ chức ngày chạy Olympic vì sức khỏe toàn dân... Các hoạt động tuyên truyền đã thu hút sự chú ý của các tầng lớp nhân dân về việc xây dựng gia đình hạnh phúc, phấn đấu phát triển kinh tế thoát nghèo, nuôi dạy con tốt, không để trẻ em bỏ học giữa chừng, từng bước nâng cao nhận thức của cán bộ, nhân dân trong huyện về lịch sử, ý nghĩa của ngày Quốc tế hạnh phúc. Cũng trong 5 năm qua, toàn huyện đã có hơn 300 gia đình văn hóa tiêu biểu xuất sắc được UBND huyện khen thưởng. Tỷ lệ gia đình văn hóa toàn huyện hàng năm đều tăng, từ 78% (năm 2013) lên 87,5% (năm 2017).

Tại hội nghị, 9 tập thể, cá nhân có thành tích xuất sắc trong việc tổ chức các hoạt động nhân ngày Quốc tế hạnh phúc 20/3 hàng năm đã được biểu dương, khen thưởng.

THU HIỀN

Triệt phá đường dây buôn bán ma túy liên tỉnh

Hồi 12 giờ 15 phút ngày 29/3 tại thôn Quang Lang Đông, xã Thụy Hải (Thái Thụy), tổ công tác của Bộ Chỉ huy Bộ đội Biên phòng tỉnh, Đồn Biên phòng của khẩu cảng Diêm Điền phối hợp với Công an huyện Thái Thụy bắt quả tang đối tượng Tạ Quang Huy, sinh năm 1993, trú quán tại thôn Quang Lang Đông đang có hành vi bán trái phép chất ma túy cho hai đối tượng Phạm Đình Thành, sinh năm 1994, trú tại xã Thái Thượng (Thái Thụy) và Trần Minh Hoà, sinh năm 1977, trú quán tại xã Vũ Hội (Vũ Thu). Tang vật thu giữ tại hiện trường gồm 4 gói ma túy đá và 800 nghìn đồng. Khám xét nơi ở của các đối tượng, không thu giữ gì thêm.

Tiến hành điều tra mở rộng chuyên án, hồi 19 giờ cùng ngày tại khu vực cầu phao sông Hóa, xã Hồng Quỳnh (Thái Thụy), tổ công tác phối hợp với Công an huyện Thái Thụy bắt quả tang đối tượng Trần Văn Toàn, sinh năm 1981, trú quán tại xã Tân Minh, huyện Vĩnh Bảo (thành phố Hải Phòng) đang có hành vi tàng trữ trái phép chất ma túy. Tang vật thu giữ 1 gói ma túy đá. Hiện vụ việc đang được các đơn vị phối hợp điều tra, xử lý theo quy định của pháp luật.

THIỆN AN